

Lago Maggiore (1861)

Куліш Пантелеймон Олександрович

Хожу берегами,
Та й не нахожуся;
Дивлюсь на сади зелені,
Та й не надивлюся,

Сади-виногради
В воду поринають;
Поуз берег ясні смуги,
Як срібло, сіяють.

Шукаю-питаю
Зеленої рути,
Щоб тебе, мій рідний краю,
Навіки забути.

В тобі, рідний краю,
Люди туманіють;
По степах твоїх розлогих
Будяки красніють.

Тобі, рідний краю,
Не дав Господь долі.
Розкинулась твоя доля
Могилами в полі.

Зійду на могилу,
Гляну на Україну...
Помандрую в чужі землі,
Та там і загину.

1861

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kulish_panteleimon_oleksandrovych/lago_maggiore